

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/6/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716010456
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6716010456.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaného R. L., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2,3 písm. c) Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 12. apríla 2017 odvolanie obžalovaného, proti rozsudku Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 31.10.2016 sp.zn. 3T/116/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného R. L. z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 31.10.2016 sp.zn. 3T/116/2016 bol obžalovaný R. L. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v období od 07.07.2015 do 31.10.2016 v Krupine a na iných miestach, kde sa zdržiava, si úmyselne neplní svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen 5P/490/2013 zo dňa 13.05.2014 právoplatným dňa 30.05.2014 zaviazaný prispievať na výživu svojej maloletej dcéry L. Y. L., nar. XX.XX.XXXX výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky H. Z., rod. L., bytom V., T. XXX/X sa vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a v predmetnom období poukázal dňa 7.8.2015 sumu 28,- Eur, kde od 8.4.2014 je poberateľom invalidného dôchodku a od 12.8.2015 bol riadne zamestnaný v spoločnosti Start Services s.r.o. Bratislava, pričom pracovný pomer bol ukončený zamestnávateľom pre nespokojnosť, čím mu vznikol dlh na výživnom voči H. Z., rod. L., bytom V., T. XXX/X za obdobie od 7.7.2015 do 31.10.2016 vo výške 406,08 Eur

a bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen 5T/5/15 zo dňa 06.07.2015 právoplatným dňa 06.07.2015 uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák.

Za to mu bol uložený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 49 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere dvanásť mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal ústne do zápisnice odvolanie obžalovaný, ktorý ho do dňa zasadnutia odvolacieho súdu písomne neodôvodnil. Písomne neodôvodnila odvolanie obžalovaného ani obhajkyňa ustanovená odvolacím súdom.

Na verejnom zasadnutí obhajkyňa obžalovaného, keďže boli splnené zákonné podmienky na konanie ako proti ušlému uviedla, že jej odvolanie smeruje do výroku o treste a navrhla odvolaciemu súdu zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku týkajúceho sa trestu a obžalovanému uložiť miernejší trest, poprípade uložiť trest alternatívny.

Krajská prokurátorka navrhla odvolanie obžalovaného, ako nedôvodné zamietnuť, pretože prvostupňové rozhodnutie považuje za správne a zákonné.

Krajský súd na základe podaného odvolania primárne zistil, či nie je daný dôvod pre jeho zamietnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. (odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou) a nie je ani daný dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., a preto postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal

zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Aj keď odvolanie obžalovaného smerovalo len do výroku o treste, odvolací súd poznamenáva, že ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) alebo c) Tr. por. a súd toto vyhlásenie podľa § 257 ods. 6 Tr. por. prijal (ako v tomto prípade) aj s dôsledkami uvedenými v § 257 ods. 7 Tr. por. (uznesenie, proti ktorému sťažnosť nie je prípustná - § 183 ods. 2 Tr. por.), obžalovaný nemôže následne právne účinne odvolaním napadnúť výrok o vine rozsudku, ktorý bol po takomto dokazovaní vyhlásený súdom prvého stupňa. Odvolací súd v takom prípade, ak obžalovaný odvolanie podá, nemôže v zmysle § 317 ods. 1 veta prvá Tr. por. preskúmať výrok o vine v napadnutom rozsudku, teda nemôže podrobiť revíznej povinnosti prvostupňovým súdom zistený - priznaný - skutkový stav veci, ani jeho právne hodnotenie.

Ako je už vyššie uvedené, v danom prípade odvolací súd sa zaoberal len skutočnosťami, ktoré namietla obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí, teda preskúmal len výrok o treste.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák., páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák., trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 49 ods. 2 Tr. zák., ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatela za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Zo spisového materiálu možno zistiť, že obžalovaný bol doteraz sedemkrát súdom trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 5T/5/2015 zo dňa 06.07.2015. Okrem toho je vedený v evidencii priestupkov MV SR, a to celkovo pre štyri priestupky od roku 2014.

Z obsahu rozsudku Okresného súdu vo Zvolene sp.zn. 5T/5/2015 zo dňa 06.07.2015 možno zistiť, že v tom čase obžalovaný R. L. bol týmto rozhodnutím uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. h), písm. l), § 37 písm. n) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, § 46 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní osemnásť mesiacov. Okrem toho podľa § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zák. súd uložil obžalovanému povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe podľa svojich možností a schopností zameškané výživné. Predmetné rozhodnutie sa stalo právoplatným dňa 06.07.2015, z čoho vyplýva, že tejto trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil v dobe skúšobného odsúdenia, a preto neprichádzalo v úvahu obžalovanému uložiť iný trest ako nepodmienený v zmysle § 49 ods. 2 Tr. zák.

Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvostupňový postupoval správne, keď u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. a jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., teda, že obžalovaný sa ku skutku priznal a naproti tomu bol v minulosti súdom trestaný, a preto trest odňatia slobody vo výmere dvanásť mesiacov nepodmiennečne, teda na samom spodku zákonom stanovenej trestnej sadzby, je tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie potrebný.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti potom odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Odvolací súd záverom obžalovanému dáva do pozornosti ust. § 362 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého odsúdený v konaní podľa tohto dielu má právo podať návrh na opätovné prejednanie svojej veci súdom v jeho prítomnosti pre nespĺnenie podmienok podľa § 358 ods. 1 do uplynutia šiestich mesiacov odo dňa, keď sa dozvedel o trestnom stíhaní alebo odsúdení, najneskôr však v príslušnej premlčacej dobe ustanovenej v Trestnom zákone.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.